

מ:

עין משפט
נר מצוה

שו א חיי קרא מלך יוס
 הולד יג ומת עשן
 יד וטושי' חל'י' ס'
 קס טעף יז
 שח ג חיי' ש' ס' חל'
 כ טמג ש' טושי'
 טס טעף יח
 שח ג חיי' ש' ס' חל'
 יכ טמג ש' טושי'
 טס טעף יט

י"ס' חד מקמא

[illegible]

(ח) צילם תמונה של אדם חולה
קצוות תולעו וסמנו בקריות
צילם תולעו, (ז) צילם תולעו
דבריו דלדלו חזק וזו נקב
צילם תולעו דלדלו חזק וזו נקב
תולעו דלדלו חזק וזו נקב
תולעו דלדלו חזק וזו נקב
תולעו דלדלו חזק וזו נקב

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

אמה ואם אמה א"א. והא דתמן פפרק ב' (לעני כג): אחד חולק ואחד מייסס אלמנא שרי בחמותה שאני הכס משום דלימור היתירמי ליה והא דמי דתמן לקמן פפרקין דף ע"ח. החולק הוה אפסא אחיז את אחותה היינו דיעבד: וליתני אחין מותרין קיימא. ב"ה דלא קאמר אלא מיה דלא גזרי שניות בחלוצה משום דלקמן מסיק דגזרי ולא לשניי תנא ושירי כיון דלא תנא שניה אלא תנא דלדוריתא לתד: "במר בוקי לא הוה ב"ה כל סוגיא עמין דלא בחמימר כדפרסמי לעיל ד"ה אסתרי: **בבן** בתו משום חז"ין. לא בעי חלוצמי כן דסבא דרומי דלא כן גזר דלא מיייר כנו דסבא דא"כ הוה ליה אשת אחיו דלדוריתא: **שמע** מיה שניות בחלוצה. והא דלא מני עינין אחי אמו וכן בתו משום ד ושירי ומיהו רבי מייס דקמי א קשה דלא תנא כן אחותו וכן מן הכס ויש לומר דלא תנא אלא כנגד ארבע של דברי מרס:

סו

ויה באביו וכאבי אביו קתני מיהא אבי אביו מאי לאו
 כלת בנו לא משום מיתנא דהויא לה כלת בנו ת
 וס חולץ דהויא לה (משום) אשת אבי אביו לא מ
 ת אחי אבי אביו הא "אמימר מכשר באשת אחי
 בכר ברא דסבא אי הכי היינו אחיו וכן אחיו תנ
 י מן האם ת"ש דתני ר' חייא ארבע מדברי תורה
 ובנו אחיו וכן אחיו מדברי תורה אבי אביו ואביו
 ס' קתני מיהא אבי אביו מאי לאו משום חולץ והויא
 נא דהויא לה כלת בנו ת"ש אבי אביו מאי לאו משום
 לא משום מיתנא דהויא לה כלת בתו ת"ש וכן בנו
 יא לה אשת אבי אביו לא משום מיתנא דהויא לה
 אמימר מכשר באשת אחי אבי אביו אמימר מ
 בכר גזר שניות בחלוצה ת"ש ובכנ בתו מאי לאו
 ת אבי אמו לא משום מיתנא דהויא לה אשת א
 וות דערוה לא גזר אלא לאו משום חולץ יוש
 חלוצה שמע מינה: מותר אדם וכו': אמר רב
 ואיל הכא על צרת חלוצה הולד ממזר מאי טעמא
 יוסף אף אנן נמי תנינא מותר אדם בקרובת צר
 למא צרה אברא משום הכי מותר באחותה אלא
 א אמיא מותר לימא תיהי תיובתא דרבי יוחנן דא
 חייב לא על החלוצה כרת ולא על צרתה כרת
 וברא אחות חלוצה דאורייתא והאמר ר"ל יכאן
 רי תורה אחות חלוצה מדברי סופרים מאי שנא

וידרשם לה משחקן לה האחד ולבנו שני כל אהיהם דהויא לה אשת אחי חולק דל"כ הויא לה שנייה כחלולה דכחלה אשת אלל אשת אחי לה דלורייא דאשתו מעיינא לה ובנו שני (א) היכא והיחולק לה כחלולה: **ארכעא מדברי תורה.** כלומר דלגבי אשתו הויין דלדור אש: ובנו של חולק שהיה המה אחי אביו ועדיה הויא לגביה: ואם שהיה המה אחי אביו: **אביו.** משום כלת בנו: ואבי אמו. מזהבא. דהויא לה אשת אחי אמו. וכל היך שנייה נעמה: הכי גרסא דהויא ליה כלת בנו. ובנו שני חולק אשתו: אלל אי אמימר דר בשעת אחי אבי האב מצי לאוקמי משום מיחאה ותיביעי לך אי ויתו לא אלל דתיה קיימא עליה בדיקור אשת אחי כבדת והוי ויתו חללה שילוחא דידה עבדה: **משום הכי שרי באחוסה.** דלא רישיא ליה בלא יבנה אלל בדיקור אשתו קיימא: **אלל אי אמימר** הויא לה זרה כחלולה ואמאי שרי באחוסה: **דר' יוחנן.** צפרק מן האחין על דתיה: **וספכרה.** דהא ראיא דרב ויסקף דלמי אמרינן זרה כחלולה ואמאי בדיקור בדיקור: **הזרה:** ואמאי ר"ל לקמן הוה מדברי תורה וכו' ולקמן מפרשה לה. וכיון דלדוח חללה מן דתיה חללה דשריא ומאי שנא סיפא דתיה קיימא בדיקור

הוא אסור בר'. כל הקץ עריות דלורייתא יניהו בנאשמו וגזרינהו רבנן
בזבציו. משום ללחו: ובאכזי אכזיו. משום ללח בנו. אע"ג דבנאשמו
גמורה אין אסורה לאכזי אכזיו אלא מדבריו קופרים דהא כלל בנו

משינות דרבנן הוה ופשיהו הוה גמור
רבנן נמי כחלוט: **ככנו**. משום
אשם אף: **ככן** כנן. משום אשם אף
אזוי שהיה מן השניות: **ככאיו**. משום
אשם אף: **ככן** אכיו. משום אשם אף
אזוי: מוסר דאשם בקרובות דרם חלוטו.
ולא ארמין דרם כחלוטו ואסור
בקרובותיה: **ואסור** כחלוטו קרובות
חלוטו. לראובן דרם ללנה ודרם נשאה
לגברי ולה דרם ומה הנדבר אסורה
הדרה לראובן וטעמא מפרש בגמרא:
גב' גזרו שניות כחלוטו או לא. כגון
אשם אף: **אשם** אשם אף: אשם שניות
אשם ופשיהו ומה משום שניות
דממי רבי חייל בפרק כילד (ושל דף
כג). רביעי שחמיו ושחמיותו שניה
הבא מאי: **שכרו** דאורייתא. כלומר
נאשמו דלמה רבנן אשם הוה ערובה
דאורייתא גזרו רבנן שניות חלוט
כחלוט דלפלו עריות דידה דרבנן אל
גזרו שניות ככן: **או דלמא לא שנה**.

וממתי' לא דייק דקתי' היא אסורה
בצדי אביו משום כלת בני דהוי שניה
הא קמיתין לה לקמן עלה דהא מילתא
ומדחי לה לנמי' לאו משום חולץ
אלא בשביל הנת' שיהא ז' אשתו
גמורה לפיכך אבי אביו אסור בה משום
כלת בני: ה"א **האסין מופרין**. לא
קאי אלא אהא אהא אהא דלא גזרי
שניות בזיקא אבל אהא ואהא אמה
דלא להו עריות דאורייתא לגבי אמה
גמורה לא משתרי אחין דגזרו עריות
בזיקא ואפי' לאחר חליה נמיא דליהו
שלימותיהו עדד משום הכי לא תמיש:
ט"ז מכן בנו מאי לאו משום חולץ
דכיו' ליה אהא אביו. והיא אהא
השנית: **לא משום מיטלם**. שיהא
ז' אשתו גמורה ואסורה על בן בנו של
חולץ דהיא ליה אשת אחי אבי אביו
וקס"ד דהא נמי משניות היא: והא
אסור מכתב כר'. בפרק כ"ד ופלי
א"ר **אסור מותי לה**. להאי בן

אמר לך רבי יוחנן
ה רבי אחות גרושה
האי ומאי שנא האי
הך

[illegible]

קט

מסורת הש"ס

(א) ולעיל ח"א: (ב) שם.
(ג) לעיל ח"א: (ד) ולעיל י"א:
(ה) לקמן ח"א: מה: קדושין
מה: (ו) וכן רש"ל: (ז) פ"א
למנוח הל"ה.

הגהות הב"ח

(א) הש"י ד"ס וקמ"א לחי
יט' וכנן שבי' חמ"ת
והתולץ אחים מן סלמ:

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רש"י

ואסור בעצת קרובת
הלוצתו. ואסור לא הית
לרמז מלפניו ללא מנעו
לעיל ב. כ. כאן שנה
רבי. מחסו ז. או
למים. אחות גרושה
מדברי תורה. הויל ערוס
מן התורה. לכל חסות
הטעם הנה ללא מדברי
סופרים. קדושי מה.